

stændigheder, det ere af Bigtighed for hans Krav, forsaavidt det kan ske uden væsentlig Forhaling.

§ 458.

Klagen, hvorved det borgerlige Retsskrav gjøres gjældende, affattes skriftlig; dog kan den, hvis den fremkommer under Hovedforhandlingen, fremsættes mundtlig til Retsbogen. Ved Underretten skal Dommeren paa Begjæring være behjælpelig med Klagens Affattelse, naar Beløbet ikke er over 40 Kr.

Klagen skal indeholde Parternes Navne, Bopæle eller Opholdssteder (§ 441 Nr. 2), Henvisning til Anklagen samt nøiagtig Angivelse af Paastanden.

§ 459.

Den Forurrettede, som uden selv at være Anklager forfølger et borgerligt Retsskrav under Straffelagen, har Ret til at møde under Hovedforhandlingen, om hvilken Meddelelse til ham sker. Han kan andrage paa, at Spørgsmaal stilles til den Sigtede, Vidner samt Syns- eller Skjønsmænd. Med Anklagerens Samtykke kan han selv udspørge Vidner, Syns- eller Skjønsmænd efter samme Regler som hin. Efterat Bevisførelsen har fundet Sted og Anklageren har udtalt sig, har han Afgang til Ordet, i Nævningesager, jfr. § 456, først, efter at Nævningerne have erklæret den Sigtede skyldig og Anklageren har udtalt sig om Straffelovens Anvendelse.

Udebliver den Forurrettede, som ikke selv er Anklager, oplæses hans Paastand og tages paa forefæren Maade i Betragtning; men han maa finde sig i, at Ufuldstændigheder og Tvetydigheder i hans Paastand fortolkes til hans Ugunst.

Sidsttil Bevisførelsen er begyndt, staar det ham frit for at tage sin Klage tilbage med Forbehold af at forfølge sit Krav i den borgerlige Retsspleies Former, senere kun med den Sigtedes Samtykke.

§ 460.

Retten kan saavel strax som senere under Sagens Gang nægte det borgerlige Retsskravs Forfølgning i Forbindelse med Straffelagens Fremme, naar det findes, at den sidste derved vil lide væsentligt Ophold.

Paakjendelse af Kravet finder ikke Sted:

1) naar Retten finder, at det i Anledning af Straffspørgsmaalet Dplyste ikke indeholder tilstrækkelige Forudsætninger for Paadømmelsen;

2) naar Grifindelse for eller Idømmelse af Straf ikke findes at føre en Afgjørelse af Kravet i samme Retning med sig.

I alle Tilfælde, hvor Retten ikke har paakjendt Kravet, staar det den Paagjældende frit for at forfølge sit Krav i den borgerlige Retsspleies Former.

Har der under Sagens Forhandling været Strid, om en Skade er forarsaget eller om Erstatningens Størrelse, træffer Retten Afgjørelse efter frit Skjøn over alle i Betragtning kommende Omstændigheder, forsaavidt Paakjendelsen ikke i Medfør af foranstaaende Regler er udelukket. Tilkjendes Erstatning, anslaaes den i Reglen til en rund Sum.

§ 461.

Mod Rettens Afgjørelser med Hensyn til det borgerlige Retsskrav kunne ordentligvis Retsmidler ikke anvendes særskilt; dog kan Besværing finde Sted, naar Paakjendelse er sket, uagtet Kravet ikke er paataalt af den Forurrettede, eller imod Reglen i § 460 Nr. 2, eller naar Anken alene angaar Størrelsen af den fastsatte Erstatning.